

[Finansministeren]

herinde, der, som hr. Ole Vig Jensen udtrykte det, sætter borgerne i centrum og ikke sætter systemet før borgerne.

Det glæder mig. Det tyder på, at de tre lovforslag, vi har fremsat i forlængelse af redegørelsen, kan få en positiv vej igennem Folketinget, og det tyder på, at de andre forslag, som regeringen senere vil komme med, kan få en tilsvarende positiv behandling.

Dermed har jeg selvfølgelig ikke sagt, at hvert af de seks partier kritikløst vil sige ja til alt, hvad der står i forslagene. Der er – det skriver vi i redegørelsen, og det gør vi rede for i bemærkningerne til forslagene – praktiske problemer, der skal løses. Vi skal være helt sikre på, at vi altid har mekanismer, der gør, at de offentlige udgifter ikke stiger. Så der er en række forbehold, vi skal viderebehandle, også, som vi var inde på i den lille ordveksling, i samarbejde med kommunerne, men alt tyder altså på, at seks partier herinde ønsker at gennemføre de principper, der her er tale om. Det siger jeg tak for.

Det er klart, at hr. Kim Behnke i sin positive opbakning var inde på, at ydelsesbeviset burde kunne anvendes også til private udbydere. Det har vi konkretiseret som en mulighed for så vidt angår hjemmehjælpen, men det er et tema, vi også gerne vil arbejde videre med i andre sammenhænge.

Jeg deler selvsagt fru Bente Junckers og andres betænkelighed med hensyn til, at vi skal være helt sikre på, at kommuner og amter kan administrere dette her. Det er klart. Men vi skal altså også passe på, at vi ikke lader os lamme af systemerne, sådan at vi ikke tør lade kommunerne og amterne administrere noget nyt. Jeg føler mig helt overbevist om, at vi kan finde modeller, som kommuner og amter synes er hensigtsmæssige, og det er jeg sikker på vi kan udvikle sammen med dem.

Jeg er enig, når både hr. Ole Vig Jensen og hr. Kofod-Svendsen fremhæver den århundredgamle tradition, vi har for frit skolevalg mellem folkeskolen på den ene side og de private skoler på den anden side. Jeg tror, vi alle kender den situation, at hvis folkeskolen i et område har udviklet sig forkert, udviklet sig i en dårlig retning, stiger tilgangen til de private skoler. Og når den er steget, opper man sig i det offentlige system og gør folkeskolen bedre, og så falder tilgangen til de private skoler. De

variationer, de spredninger, har vi set hen over årene, og jeg tror, det er udtryk for et meget sundt og velgennemprøvet system. Og det er i høj grad herfra, vi har hentet inspiration til en række af de forslag, vi er kommet med.

Hr. Ole Vig Jensen er vistnok ikke i salen, og det skal han ikke bebrejdes, for vi har alle sammen af og til behov for at gå udenfor – det får jeg også snart – men hr. Ole Vig Jensen sagde i sit ordførerindlæg: Borgerne er ikke til for systemets skyld, men omvendt. Det er lige præcis det, der er nøglen også for den redegørelse, regeringen har afgivet til Folketinget.

Jeg er også enig med hr. Ole Vig Jensen i behovet for et lokalt engagement om den enkelte institution. Vi forestiller os i virkeligheden ikke, at det friere valg fører til, at man spreder sig på kryds og tværs, for normalt er det jo sådan, at det er mest hensigtsmæssigt at blive betjent af den lokale institution. Når vi f.eks. har børn, der skal i folkeskolen, er det jo mest praktisk, at de kommer i den nærmeste. Noget af det, vi åbner for med vore forslag, er, at hvis den nærmeste ligger i en nabokommune, skal man også have lov til at lade børnene gå dér, hvor det i dag ikke er en ret, men hvor det altså i højere grad bliver det i fremtiden.

Vi vil også have kvalitetsniveauet for øje, og jeg er overbevist om, at den konkurrence, der kommer mellem institutionerne, i virkeligheden vil føre til en kvalitetsforbedring snarere end til en kvalitetssænkning. Det er da i hvert fald på den måde, kvalitetsforbedringer opstår i den private sektor, nemlig ved, at der er konkurrence om at gøre det bedre og billigere, sådan at man kan tiltrække nogle flere kunder.

Hr. Kofod-Svendsen spurgte, om de private institutioner kunne komme ind ved siden af de offentlige og dermed også få en øget mulighed for at konkurrere med de offentlige. Dertil er det principielle svar: Ja, det er vi positive over for.

Seks partier var altså imødekommende, og så oplevede jeg egentlig, at et syvende parti på en række strækninger i virkeligheden også havde sympati for tankerne, og det var Socialistisk Folkeparti. Jeg er ikke det fjerneste overrasket over, at hr. Jes Lunde i en række praktiske situationer sammen med borgerlige amtspolitikere har været med til at sikre eleverne deres friere valgmuligheder, deres placering på tværs af de traditionelle grænser. Jeg oplever i